

Vienna: «Hem buscat un espai per sentir-nos segurs, dignes i realitzats per a crear»

Parlem amb el grup de Vinalopó sobre el pròxim treball, 'Després d'un temps de bona relació, un dia vaig anar a sa casa'

Vienna | Raúl Figueroa

El grup del Vinalopó **Vienna**, liderat per Arturo Pérez i Pau Castillo, s'ha reinventat sense perdre els orígens que li van valdre el Premi Ovidi 2021 a millor disc de pop per al seu debut. Conversem amb el quartet sobre el seu nou EP, *Després d'un temps de bona relació, un dia vaig anar a sa casa* (Picap, 2022), amb què espera fer el salt.

El vostre nou EP acaba de veure la llum avui. Què ens en podeu dir?

El nou disc suposa un canvi d'estètica, tant des del punt de vista visual com de producció. Hi hem invertit moltes hores de feina i molts més esforços, i fins i tot hem ampliat el grup... En definitiva, hem fet una aposta seriosa. Tot i així, continua havent-hi l'essència de **Vienna**, les lletres d'amor i quotidianitat, i la mescla d'estils en la producció. És un disc que combinarà música i literatura.

El títol, gens breu, 'Després d'un temps de bona relació, un dia vaig anar a sa casa', és marca de la casa.

És una frase de l'escriptor de Gandia Joan Roís de Corella, i els dels temes són noms de relats del

poeta nord-americà Raimon Carver, i al llibret hi haurà un poema de Federico García Lorca. Hem volgut fer un homenatge a autors referents que han tocat des de diferents òptiques el tema de l'amor, el nucli central i narratiu del nou treball.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=XKZhwWzC_qw

Fins ara heu tingut col·laboracions d'El Diluvi, La Fúmiga, Malifeta i Pep Mirambell, d'Els Jovens. Qui participarà en aquest disc?

Hi ha diverses col·laboracions. **Adrià Salas**, de **La Pegatina**, canta "Per què no balleu?"; **Maluks**, "Tanta aigua tan prop de casa", i Roser Canet '**Roserona**', germana de la youtuber Juliana Canet, "El bany". Treballar amb l'**Adrià** ha estat un gust perquè és una persona que té molta experiència com a músic i ha aportat moltíssim al projecte. I gravar amb les **Maluks** també ha estat un plaer perquè són amigues nostres i feia temps que teníem moltes ganes de fer alguna cosa.

Heu ampliat el grup. De duet heu passat a ser quatre. A què és deguda la duplicació?

Era una cosa que havia de passar. Amb el bateria Víctor Pérez i el guitarra Julio Torres hem trobat una connexió molt forta, no només a l'escenari, sinó també a fora, que és on hi ha el gruix de treball d'un grup. Ampliar l'equip, no sols la banda, ajuda a presentar uns treballs més elaborats, més compromesos amb el missatge i amb el públic. I també és una manera d'intentar professionalitzar tot el que ens ronda pel cap i que en un primer moment sembla tan difícil d'aconseguir. Però, per damunt de tot, hi ha la genialitat d'assolir un espai en el qual sentir-nos segurs, dignes i realitzats per a crear.

L'anterior disc, 'Tot allò que una vesprada morí amb les bicicletes' (LCM Records, 2021), va ser considerat millor disc de pop als Premis Ovidi. Què va suposar?

Va ser una sorpresa, però també una alegria. Al remat, no oblidem que som un grup del sud d'Alacant que canta en valencià i que, a més, fa pop. Som la perifèria de la perifèria de la perifèria. Els premis posen en relleu que al sud també es parla en català, que es fa música en català, i ajuden a trencar molts prejudicis.

Vienna Foto: Raúl Figueroa

Practiqueu un tipus de pop-folk fins ara desconegut a l'escena valenciana. Teniu la sensació d'estar omplint un buit?

Més que omplir un buit, el que simplement hem fet ha estat generar i desenvolupar un estil que en el marc de l'evolució normal de qualsevol context musical i lingüístic s'havia d'acabar produint. Per tant, tenim la sensació que **Vienna** és fruit de l'evolució més lògica.

Defenseu que la música en català no ha de ser necessàriament reivindicativa...

Així mateix, ja fa temps que diferents veus s'aixequen per dir que l'etiqueta 'música en valencià' encara és una actitud política i artística... Exactament! La música en català no és un gènere ni un estil musical, simplement és una música feta en un idioma en concret. Els gèneres de la música feta en la nostra llengua poden ser tan variats com un vulga.

Des de la primera cançó que vau publicar heu donat molta importància als videoclips. Quin paper juguen en el vostre projecte musical?

És veritat, sempre hem donat molta importància als videoclips perquè considerem que són una eina que dona un sentit més ampli a les nostres cançons. Per nosaltres no és només un mitjà audiovisual extra, sinó que el clip és un fil narratiu que acompanya cada cançó. Per al nou EP ja hem gravat tres videoclips, i aquesta vegada ha estat amb el realitzador audiovisual argentí Raúl Figueroa, un prestigiós director de cinema que ha fet anuncis per a Adidas o Pull & Bear.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Y6YVJWJw878>

El desembre passat vau participar al programa La Marató de TV3 interpretant "Quan tot s'enlaira", de Txarango. Què va suposar per Vienna?

L'experiència va ser bestial. Vam estar gravant aquesta cançó a Girona en un estudi professional i amb un equip magnífic. Va ser molt gratificant i alliberador veure que podem estar treballant al màxim nivell i traure un material potent. Vam treballar amb Miki Forteza, que com a productor és excel·lent, però com a persona que sap traure el màxim de tu com a artista, és el millor. A més, poder donar suport a iniciatives solidàries amb la participació a La Marató en un disc per a les malalties mentals, ha estat un plaer. No ho oblidarem mai.

Quines seran les vostres fites per al 2022, a més de la presentació del nou EP?

La primera serà estrenar el nou disc a les xarxes, i després rodar-lo per tots els llocs possibles d'arreu dels Països Catalans. Hem fixat per un nou segell, Delirics, i esperem que la situació siga més favorable, ja no només a causa de la pandèmia, sinó també per la força que volem i que esperem que prenga el nou projecte.